

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 525
din 14.05.2008**

Dosar nr.: 34/2008

Petiția nr.: 1392 din data 17.01.2008

Petentă: S E

Reclamat: Casa de Economii și Consemnațiuni

Obiect: discriminare în acțiunea de despăgubire a persoanelor fizice care au constituit depozite la CEC în vederea achiziționării de autoturisme

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

1.1.1. S E cu domiciliul în

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Casa de Economii și Consemnațiuni, cu sediul în București, Calea Victoriei, nr. 11-13, sector 3

II. Obiectul sesizării

2.1. Discriminare în acțiunea de despăgubire a persoanelor fizice care au constituit depozite la CEC în vederea achiziționării de autoturisme

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Petenta arată că prin Legea nr. 146/2007 s-a luat o măsură reparatorie pentru cei care până la 1 noiembrie 1990 au depus avansuri sau sume integrale în vederea achiziționării de autoturisme. Mai arată petenta că s-a pus condiția ca sumele depuse la CEC să se mai afle încă în depozitul inițial constituit. Petenta susține că după revoluția din 1989, spre a se evita monopolul unei singure instituții, s-a încheiat o convenție CEC-BRD pentru ca BRD să poată prelua o parte din sumele astfel depuse, spre a continua păstrarea în depozite pentru cumpărarea de autoturisme. Petenta apreciază că persoanele care au păstrat banii la BRD, iar nu la CEC sunt discriminate întrucât nu pot beneficia de despăgubiri.

IV. Procedura de citare

4.1. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările

ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.2. Prin adresa cu nr. 1650 din 22.01.2008 a fost citată petenta. Prin adresa nr. 1651 din 22.01.2008 a fost citată reclamata. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 19.02.2008.

4.3. Prin citații, Consiliul a solicitat părților să își prezinte punctul de vedere precum și orice mijloace de probe referitor la obiectul petiției, respectiv al susținerilor. Părțile au fost absente la audiere, procedura de citare a fost legal îndeplinită.

V. Susținerile părților

Susținerile petentei

5.1.1. Prin adresa nr. 2594/12.02.2008, petenta arată că obiectul esizării îl constituie Legea nr. 146/2007 și în special art. 1, care introduce condiția ca sumele de bani depuse pentru autoturisme să se mai afle „încă în depozitul inițial constituit”, omițând că tot statul, la acea vreme prin CEC și BRD, a dat o reglementare prin care a desființat monopolul CEC-ului, iar depunerile pentru cumpărarea de autoturisme Dacia se puteau păstra atât la CEC, cât și la BRD. În felul acesta, s-au creat două categorii de deponenți, care acum sunt pe poziții de inegalitate, din care o categorie defavorizată, respectiv cei de la BRD. Petenta consideră că art. 1 din Legea nr. 146/2007 introduce un criteriu discriminatoriu întrucât face deosebire între categoria persoanelor care mai au la CEC depozitele constituite pentru cumpărarea de autoturisme și categoria persoanelor cărora li s-au transferat banii la BRD, toate celelalte criterii fiind identice.

Susținerile reclamatei

5.2.1. Casa de Economii și Consemnațiuni nu a răspuns solicitării Colegiului director, însă a precizat într-un comunicat de presă dat publicității în data de 25 februarie 2008 că prevederile OUGnr. 156/2007, care a abrogat Legea nr. 146/2007, nu se aplică și altor depuneri ale populației pe librete diverse sau obligațiuni și nici persoanelor fizice care, din proprie inițiativă, și-au transferat după 1990 sumele de bani inițial depuse la CEC pentru achiziționarea de autoturisme la alte bănci românești.

5.2.2 Prin adresa nr. 277/17.04.2008, înregistrată la CNCD cu nr. 6116/23.04.2008, BRD Groupe Societe Generale a comunicat Colegiului director că în anul 1991 s-a încheiat între BRD și CEC o convenție prin care persoanele fizice înscrise pentru cumpărarea de autoturisme Dacia puteau să-și transfere la BRD avansurile depuse la CEC, în vederea acordării de către BRD, în completarea respectivelor sume, a unor credite, cu condiția ca persoanele solicitante să îndeplinească cerințele de creditare ale Băncii de la acea dată. Se comunică de asemenea faptul că există un proiect de Lege prin care li se oferă dreptul de a obține despăgubiri bănești, în anumite condiții, și persoanelor fizice care au transferat, de la CEC la BRD, sumele reprezentând avansuri pentru

achiziționarea de autoturisme. Acest proiect a fost adoptat de Senat la data de 12.03.2008, iar la data de 17.03.2008 a fost transmis pentru raport Comisiei pentru buget, finanțe, bănci precum și Comisiei juridice de disciplină și imunități.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. În fapt, petenta consideră că există discriminare în acțiunea de despăgubire a persoanelor fizice care au constituit depozite la CEC în vederea achiziționării de autoturisme în sensul că persoanele care au transferat sumele reprezentând avansuri pentru achiziționarea de autoturisme de la CEC la BRD nu beneficiază de despăgubiri.

6.2.1. În drept, Colegiul Director retine ca potrivit **Constituției României**, art. 20 alin 1, „Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte. **Convenția Europeană a Drepturilor Omului**, ratificată de Romania prin Legea 30 din 18 mai 1994, publicată în „Monitorul Oficial” nr. 135 din 31 mai 1994, prevede în art 14 ca: „Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională și socială, apartenență la o minoritate națională, avere naștere sau orice altă situație”.

6.2.2 In același sens, **Protocolul nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului**, ratificat de Romania prin Legea nr. 103/2006 art 1 prevede interzicerea generală a discriminării:

„1. Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație.

2. Nimeni nu va fi discriminat de o autoritate publică pe baza oricăruia dintre motivele menționate în paragraful 1.”

6.2.3 Conform art 2 alin (1) din OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, “prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe baza de rasa, naționalitate, etnie, limba, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârsta, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

(4) Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intra sub incidența legii penale.”

6.2.4 Conform art 2 alin 3 din OG 137/2000, republicată, „*Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), fata de alte persoane, în afară cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop sunt adecvate și necesare.*”

6.2.5 Analizând faptele reținute în petiție, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se **induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Sueda, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.2.6 În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zucchero and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

6.2.7 Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.2.8 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.2.9 Raportat la prevederile articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit.

6.2.10 Colegiul Director a analizat petiția având în vedere elementele constitutive ale unei fapte de discriminare. Astfel, Colegiul Director a analizat dacă există un tratament diferențiat între diferite persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit. Astfel, Colegiul Director constată că din datele aflate la dosar că se invocă un tratament diferențiat între persoanele care pot beneficia despăgubiri și cele care nu pot raportat la faptul că ambele categorii au depus sume de bani pentru achiziționarea unui autoturism Dacia, dar unii le-au păstrat în contul inițial, iar alții le-au transferat la BRD.

6.2.11 Colegiul Director a analizat în ce măsură categoriile invocate de către petentă se află într-o situație comparabilă sau similară. Colegiul Director a reținut faptul că cele două categorii nu se află în situații comparabile. Colegiul reține de asemenea prevederile art. 1 din OUG nr. 156/2007, potrivit cărora „ (1) Persoanele fizice care până la data de 15 februarie 1992 au efectuat depuneri de sume la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. - S.A. în vederea achiziționării de autoturisme au dreptul să obțină despăgubiri bănești dacă depozitele astfel constituite, existente în conturile active, îndeplinesc condiția neafectării soldului inițial.

(2) În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, depozitele existente în conturile active care îndeplinesc condiția neafectării soldului inițial, conform alin. (1), sunt acele depozite constituite din sume reprezentând avansuri sau depuneri integrale în vederea achiziționării de autoturisme, existente în sold, fără dobânda aferentă și din care nu s-au efectuat retrageri”.

În consecință, Colegiul apreciază că persoanele care au efectuat depuneri pentru achiziționarea de autoturisme și au păstrat soldul inițial neafectat nu sunt în situații comparabile cu cele care au efectuat depuneri pentru achiziționarea de autoturisme și ulterior au transferat sumele de bani la BRD.

6.2.12 Coroborând toate elementele probatorii ale dosarului și analizând aspectele de mai sus, acțiunea astfel cum a fost formulată, și definiția discriminării astfel cum este prevăzută în art.2 din O.G. nr.137/2000 republicată, în cauză, nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor privind un tratament de deosebire (restricție, excludere, preferință) între persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

VII. COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. faptele prezentate nu constituie acte de discriminare conform Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;
2. clasarea dosarului;
3. o copie a hotărârii se va comunica părților.

VIII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

IX. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC - Președinte

COMȘA CORINA NICOLETA – Vicepreședinte

GERGELY DEZIDERIU – Membru

ISTVAN HALLER – Membru

IONITĂ GHEORGHE – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

Data redactării 30.09.2008

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

